

AA SAKATTI MINING OY

VIIANKIAAVAN PÖLLÖKARTOITUS 2015

AA SAKATTI MINING OY

VIIANKIAAVAN PÖLLÖKARTOITUS 2015

29.5.2015

Tuomas Lahti, biologi (FM)

Sami Hamari, biologi (FM)

Tuomas Väyrynen, luontokartoittaja (EAT)

Sisällysluettelo:

1.	JOHDANTO	1
2.	SELVITYSALUEEN JA PÖLLÖLAJISTON YLEISKUVAUS	1
2.1	SELVITYSALUE	1
2.2	YLEISTIETOA SUOMEN PÖLLÖLAJEISTA	3
3.	PÖLLÖKARTOITUKSET	4
3.1	MENETELMÄT	4
3.2	PÖLLÖKARTOITUKSEN TULOKSET VIIANKIAAVALLA VUONNA 2015	5
3.3	PÖLLÖKARTOITUSTEN TULOKSET VIIANKIAAVALLA VUOSINA 2009–2010	7
4.	TULOSTEN YHTEENVETO	9
	VIITTEET	10

Copyright © Ahma ympäristö Oy

Teollisuustie 6 PL 96
96101 ROVANIEMI
p. 040 1333800

Pohjakartat: © MML, taustakarttarasteri 5/2015, Avoimien aineistojen tiedostopalvelu
Kannen kuva: © Tuomas Lahti. Hiiripöllö Muoniossa huhtikuussa 2015.

1. JOHDANTO

AA Sakatti Mining Oy (jäljempänä kaivosyhtiö) valmistelee kaivoshanketta Keski-Lapin Sodankylässä. Hanke sijoittuu kunnan keskustaajaman pohjoispuolelle Kersilön kylän etelä- ja kaakkoispuolelle. Hankealue sijaitsee valtaosin Viiankiaavan Natura-alueella. Kaivoshankkeen tarkoituksena on hyödyntää alueen monimalmiesiintymää. Mahdollista kaivostoimintaa varten tarvitaan alueet infrastruktuurille sekä rikastushiekan ja sivukivien käsittelyyn että varsinaiselle louhosalueelle.

Tämä raportti sisältää kaivosyhtiön Ahma Ympäristö Oy:ltä tilaaman vuoden 2015 pöllökartoituksen tulokset. Selvityksen päätavoitteena oli saada lisätietoa erityisesti Sakatti 1-5 malminetsintäalueiden ympäristössä sijaitsevista mahdollisista pöllöreviireistä. Lisätavoitteina oli saada ajantasaista tietoa koko Viiankiaavan Natura-alueen pöllötilanteesta ja päivittää osittain vanhentuneet reviiritiedot alueelta.

Ahma Ympäristö Oy toteutti suunnitelluille kaivostoimintaan liittyville alueille luontoarvojen perustilaselvitykset vuosien 2009 ja 2010 aikana. Osana näitä selvityksiä alueille tehtiin kattava pesimälinnuston perustilaselvitys (Väyrynen ym. 2011). Linnuston perustilaselvitystä täydennettiin vuonna 2014 pysyvien seurantalinjojen laskentojen toistoilla. Näiden linnustoselvitysten tulokset kuvataan omassa erillisraportissaan (Väyrynen ym. 2015, käsikirjoitus). Vuosien 2009–2010 aikana alueella toteutettiin osana linnuston perustilaselvitystä myös pöllökartoitukset. Nämä pöllökartoitustulokset kuvataan pääpiirteittäin myös tässä raportissa ja tuloksia vertaillaan vuoden 2015 tilanteeseen.

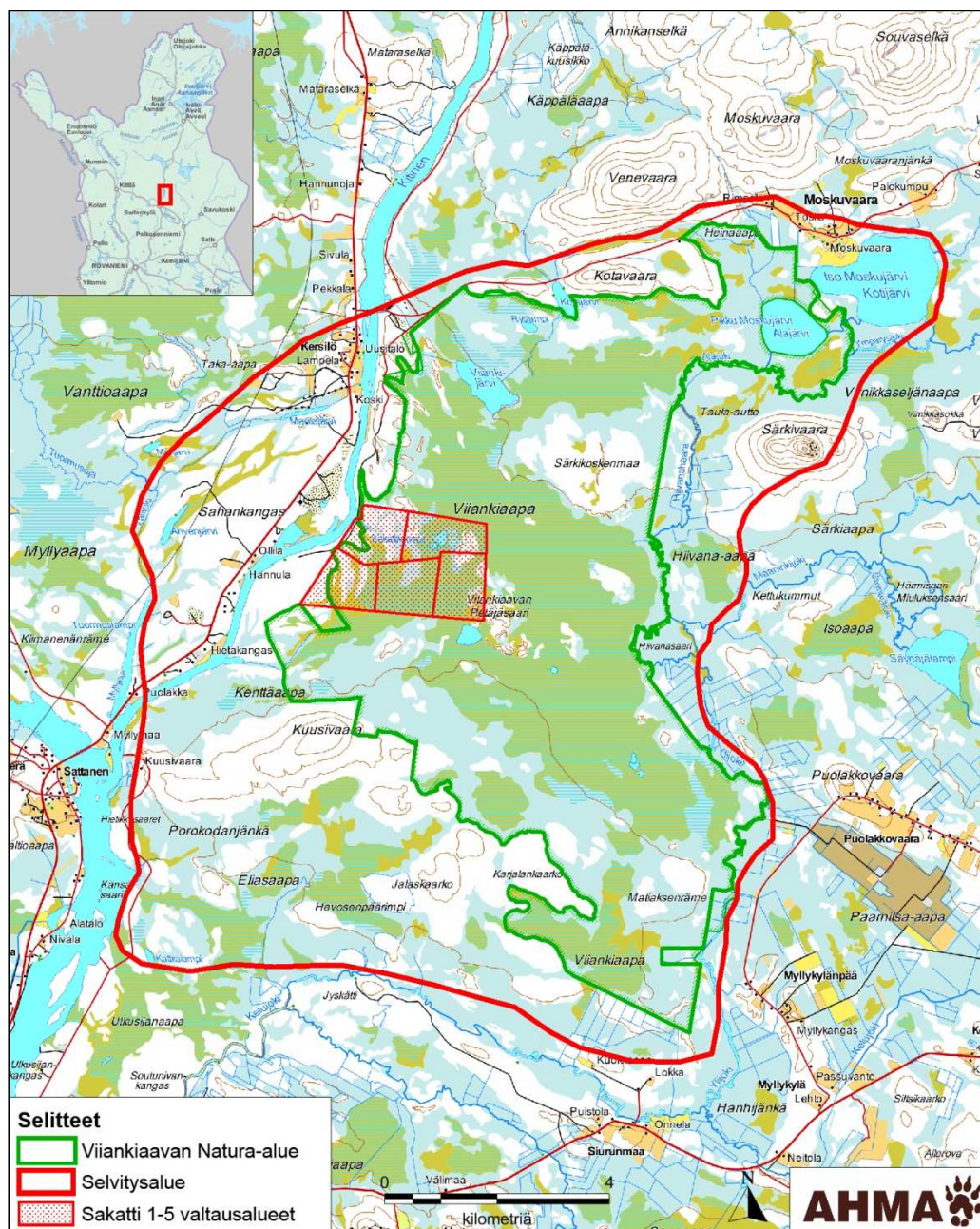
Vuoden 2015 pöllökartoitus toteutettiin kahtena erillisenä kartoituskertana yhteensä 6 yön aikana huhtikuussa 2015. Kartoitusöinä 21.4 - 23.4. ja 25.4. - 29.4. vallitsi erinomainen tyyni ja pakkasen puolella pysytellyt säätila. Kartoituksen maastossa toteutti biologi (FM) Tuomas Lahti. Pöllökartoituksen ensimmäinen kierros yritettiin maastossa toteuttaa jo aiemmin viikolla 15 (7.4. – 10.4.) mutta tuulinen ja sateinen säätila teki pöllöjen kartoittamisen tuolloin mahdottomaksi. Pöllöjen esiintymätietoja Viiankiaavan alueelta kertyi myös toukokuussa 2015 toteutettujen viitasammakkokartoitusten aikana. Havaintoja toukokuussa keräsivät biologi (FM) Sami Hamari ja biologi (FT) Edward Klun.

2. SELVITYSALUEEN JA PÖLLÖLAJISTON YLEISKUVAUS

2.1 Selvitysalue

Viiankiaapa on Keski-Lapin edustavimpia aapasaita. Laajalle aapasuolle tyypillisiä ovat laajat ja vaikeakulkuiset rimpinevat, joilla on katkeamattomia jopa kilometrien pituisia jänteitä. Jänteiden väleissä olevat rimmet ovat usein hyvin laajoja ja vaikeakulkuisia. Suolle ovat tyypillisiä myös runsaat allikkoalueet. Paikoin suolla on myös hyvin kosteita luhtaisia nevoja, joilla liikkuminen on myös mahdotonta. Suota reunustavat laajalti rämeet ja alueelle ovat tyypillisiä paikoin runsaspuustoiset metsäsaarekkeet. Saarekkeiden metsät ovat pääasiassa lähes luonnontilaisia. Viiankiaavan linnusto on monipuolinen: tyypilliset suolajit ovat vallitsevia, mutta alueella tavataan myös runsaasti vanhojen metsien lajistoa. Linnuston pohjoinen leima on selvä.

Selvitysalue sijaitsee Viiankiaavan Natura-alueen (FI 1301706) ympäristössä, ja on pinta-alaltaan 65,95 km². Viiankiaapa on sisällytetty Natura 2000-verkostoon sekä lintudirektiivin mukaisena linnustonsuojelualueena (SPA) että luontodirektiivin mukaisena yhteisön tärkeänä pitämänä alueena (SCI). Varsinaisen Natura-alueen lisäksi linnustoselvitysalueeseen on otettu mukaan myös ympäröivät suojelurajauksen ulkopuolelle jääneet suoalueet ja alueen välittömässä läheisyydessä olevat erilliset suot (Eliasaapa, Hevosennäärampi ja Hiivana-aapa). Lisäksi linnustoselvitysalueeseen kuuluvat Kitisen jokivarsi, Kersilön Sahakankaan alue, Moskujärvet sekä Särkivaara (kuva 1).

Kuva 1. Viiankiaavan linnustoselvitysalueen, Natura-alueen ja Sakatti 1-5 valtausalueiden rajaukset.

Viiankiaapa on suurelta osin luonnontilaista aapasuota ja alueella esiintyy myös edustavia lettoja ja huuressammallähteitä sekä luonnonmetsiä. Alue on arvokas sekä kasvilajistollisesti että linnustollisesti. Vierekkäiset erillissuot ovat luontotyypeiltään vastaavia. Suo on maisemaltaan avoin ja laaja aapasuo, jota rikkovat lukuisat metsäsaarekkeet. Näistä saarekkeista isoimmat, Petäjäsaari ja Särkikoskenmaa, ovat puustoltaan iäkkäitä luonnontilaisen kaltaisia metsiä. Viiankiaavan luonteeseen kuuluvat olennaisena osana lukuisat pienet lammet ja järvet. Myös allikkoisia suoalueita on runsaasti. Selvitysalueen sisään jäävät metsäalueet, jotka eivät ole suojelualueen rajauksen sisällä, ovat lähes poikkeuksetta erittäin voimakkaassa metsätaloustaloudessa ja siksi linnustollisesti köyhiä. Olennainen osa Viiankiaavan maisemaa on myös porot ja niiden aiheuttamat jäljet maastossa. Varsinkin kesäisin suolla voi laiduntaa useiden satojen porojen tokkia.

2.2 Yleistietoa Suomen pöllölajeista

Suomessa esiintyy säännöllisesti pesivänä yhdeksän pöllölajia (Taulukko). Satunnainen on lisäksi tunturipöllö, joita esiintyy pesivänä lähinnä tunturisopulien massavuosina Ylä-Lapin tuntureilla. Pöllöjen esiintyminen vaihtelee vuosien välillä suuresti kaikkialla Suomessa ja on riippuvainen kullakin alueella vallitsevasta myyrätilanteesta. Keskimäärin monipuolisimmin pöllöjä esiintyy Suomen keskiosissa, jonne sekä eteläisten että pohjoisten lajien levinneisyydet yltävät. Raahen seudulla ainoastaan lehtopöllö on harvinainen, mutta muita lajeja tavataan varsin yleisesti pesivänä.

Taulukko 1. Pöllöjen pesimäkannat Suomessa (Valkama ym. 2011).

Laji		Pesimäkanta (Paria)
Huuhkaja	<i>Bubo bubo</i>	1200
Tunturipöllö	<i>Bubo scandiacus</i>	0–5
Hiiripöllö	<i>Surnia ulula</i>	1000–6000
Varpuspöllö	<i>Glaucidium passerinum</i>	5800
Lehtopöllö	<i>Strix aluco</i>	1300
Viirupöllö	<i>Strix uralensis</i>	3000
Lapinpöllö	<i>Strix nebulosa</i>	600
Sarvipöllö	<i>Asio otus</i>	2000–10000
Suopöllö	<i>Asio flammea</i>	3000–10000
Helmipöllö	<i>Aegolius funereus</i>	3000–8000

Pöllöjen elinympäristövaatimukset vaihtelevat lajeittain sekä pesäpaikan että elinympäristön suhteen. Yhteistä lajeille kuitenkin on, että ne eivät varsinaisesti rakenna pesää, joskin kaivavat pesäalustansa kuopan munia varten. Lajeista huuhkaja, tunturipöllö ja suopöllö pesivät lähes aina maassa. Muut lajit pesivät lähinnä puissa ja ne voidaan edelleen jakaa kolo- ja avopesissä pesiviin. Koloissa pesijöitä ovat lehtopöllö, varpuspöllö ja helmipöllö. Avonaisissa pesissä pesivät lapinpöllö ja sarvipöllö. Hiiripöllö ja viirupöllö voivat pesiä sekä kolo- että avopesissä. Luontaisesti kolopesijöille tyypillisiä pesimäpaikkoja ovat tikkojen kolot ja suurten lahoiden onkalot. Avopesijöille niitä vastaavasti ovat haukkojen ja varislintujen rakentamat risupesät sekä kookkaat, puolittain lahonneet ja katkenneet ”savupiippumaiset” pötkelöt (Saurola 1995). Tehometsätalous on vähentänyt merkittävästi puissa pesivien pöllöjen luontaisia pesimäpaikkoja. Toisaalta ihminen on luonut pöllöille uusia pesimäpaikkoja rakentamalla pönttöjä, tekopesiä ja muita rakennelmia, joita pöllöt pesimiseen laajasti hyödyntävät.

Yleisimmistä lajeista suopöllö on elinympäristövaatimuksiltaan kaikenlaisten avomaiden laji. Hiiripöllö suosii puolittain avoimia maastoja esiintyen enimmäkseen hakkuuaukoilla ja soiden reunamilla. Sarvipöllö saalistaa lähes yksinomaan pelloilla ja niityillä, mutta pesii kuitenkin metsässä saalistusmaan vieressä. Muut pöllöt ovat metsien lajeja, joskin nekin voivat saalistella avoimessa maastossa. Vanhoja metsiä suosivat helmipöllö, varpuspöllö, viirupöllö ja lapinpöllö. Huuhkaja pesii yleensä louhikkaisilla mäenrinteillä. Rikkonaisessa ympäristössä, jossa vuorottelevat vanhat metsät, peltoaukeat ja suot, pöllötiheydet ovat yleensä suurimmillaan.

Kaikkien pöllöjen esiintymisen runsaus seuraa voimakkaasti myyräkantojen vaihtelua, sillä ne käyttävät ravintonaan pääasiassa myyriä ja muita pikkunisäkkäitä (Saurola ym. 1995). Fennoskandian pohjoisosissa myyräkannat vaihtelevat usein syklissä, jossa heikkoa vuotta seuraa yleensä kahdesta neljään kannan kasvun vuotta, kunnes myyrien tiheys saavuttaa huippupisteensä ja romahtaa sen jälkeen nopeasti. Myyräkantojen ollessa alhaisia pöllöjä on vähän, jotka nekin silloin luopuvat usein pesinnästä. Vastaavasti

kun myyriä on paljon, pöllöt esiintyvät runsaslukuisina ja tuottavat suuria poikasmääriä paria kohden. Tiukimmin myyräkannoista esiintymisessään riippuvat pöllölajit ovat lapinpöllö, hiiripöllö, helmipöllö sekä sarvi- ja suopöllö.

Osa pöllölajeista vaeltaa vaihtaen pesimäpaikkaa kulloistenkin myyräesiintymien perässä. Vaeltavia pöllöjä ovat tunturi-, lapin-, helmi-, hiiri-, suo- ja sarvipöllö. Sen sijaan huuhkaja, lehto-, viiru- ja varpuspöllö sekä helmipöllöistä vanhat koiraat pysyttelevät useimmiten valtaamillaan reviireillä vuodesta toiseen, mutta jättävät heikomman ravintotilanteen vallitessa yleensä pesimättä. Vaelluspöllöjenkin on havaittu usein palaavan samoille paikoille uudestaan välivuosien jälkeen (Sauola ym. 1995). Suo- ja sarvipöllö ovat lisäksi muuttolintuja, jotka muuttavat talveksi pois Suomesta.

Monet pöllölajit ovat pohjoisen taigametsävyöhykkeen alkuperäislajeja, jotka puuttuvat tai ovat selvästi harvalukuisempia valtaosassa Eurooppaa. Siksi niiden suojelussa Euroopan mittakaavassa Suomella on suuri vastuu. EU:n lintudirektiivin liitteessä I on mainittu peräti kahdeksan Suomessa esiintyvää pöllölajia. Lisäksi helmi- ja varpuspöllö kuuluvat kansainvälisen suojelun vastuulajeihin Suomessa. Valtakunnallisessa uhanalaisuustarkastelussa tunturipöllö on vähälukuisuutensa vuoksi luokiteltu äärimmäisen uhanalaiseksi. Lisäksi silmälläpidettäviksi on luokiteltu huuhkaja ja helmipöllö (Rassi ym. 2010).

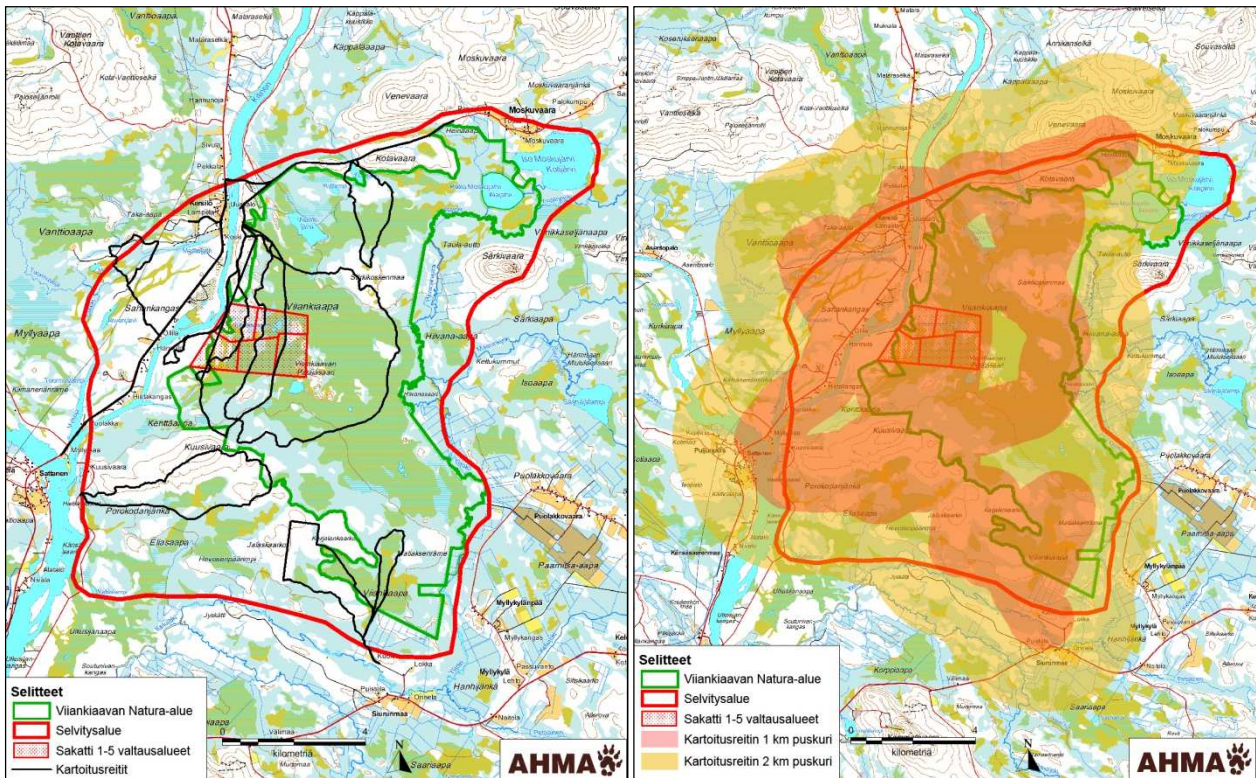
Viiankiaavan Natura-alueella ja sen lähiympäristössä säännöllisesti tavattavia pöllölajeja ovat hiiripöllö, lapinpöllö, suopöllö, helmipöllö ja varpuspöllö. Nämä viisi pöllölajia kuuluvat myös Viiankiaavan Natura-alueen tietolomakkeelle kuvattuihin alueen suojeluperusteina oleviin lajeihin.

3. PÖLLÖKARTOITUKSET

3.1 Menetelmät

Menetelmänä käytetään yöaikaan tapahtuvaa yhdistettyä kartoitus- ja pistelaskentaa (ns. point stop method, Anon. 1977, Lundberg 1978 ja Korpimäki 1980, Korpimäen 1984 mukaan). Menetelmä on varsin työläs, mutta hyvin tehtynä luotettava. Kartoitusreitti ja kuuntelupisteet pyrittiin valitsemaan siten, että niistä käsin kuullaan mahdollisimman luotettavasti kaikki kartoitettavalla alueella soivat yksilöt. Pöllöjen soidinaktiivisuus on parhaimmillaan noin 2 tuntia auringonlaskun jälkeen ja uudelleen 3-4 tuntia ennen auringonnousua. Käytännössä tämä aktiivisin aika Sodankylässä kartoitusajankohtana kesti vain noin 3 tuntia. Myös pitkät etäisyydet Viiankiaavan keskiosiin rajoittivat alueen kokoa, joka yön yhden aikana oli mahdollista luotettavasti kartoittaa.

Eri pöllölajien äänien kuuluvuusmatkat vaihtelevat hyvinkin paljon, ja lisäksi äänien kantavuuteen vaikuttavat sääolosuhteet ja kuuntelijan ja pöllön välisen maaston peitteisyys. Huuhkajalla huhuilun kuuluvuusmatka voi ihanteellisissa olosuhteissa olla jopa yli 5 kilometriä, kun lapinpöllön soidinpuhalluksen puolestaan sanotaan kuuluvan vain noin 300–400 metriä. Esimerkiksi viiru- ja helmipöllöllä kuuluvuus on noin 3 kilometriä (ks. Sauola 1995, Lokki ym. 2001). Toisaalta on kokemuksia, että myös lapinpöllön soidinääni on kuulunut yli kahden kilometrin etäisyydelle. Kokemuksien mukaan harjaantunut pöllökuuntelija tavoittaa tyyneessä säässä muuten hiljaisessa ympäristössä kaikkien pöllölajien soidinääntelyn vähintään kilometrin päähän. Kuuluvuusmatkojen perusteella selvitysalue saatiin kartoitettua kohtuullisen hyvin kahden kilometrin säteellä kuljetuista reiteistä. Kartoitukset keskitettiin lajien esiintymisen kannalta keskeisimmille biotoopeille, joita ovat iäkkäät metsät ja peltoympäristöt. Erityistä huomiota kartoituksessa kiinnitettiin Sakatti 1-5 valtausalueella sijaitseviin metsiin. Kuljetut reitit ja reittien 1 ja 2 kilometrin kuuluvuusvyöhykkeet on esitetty kuvissa 2a ja 2b.

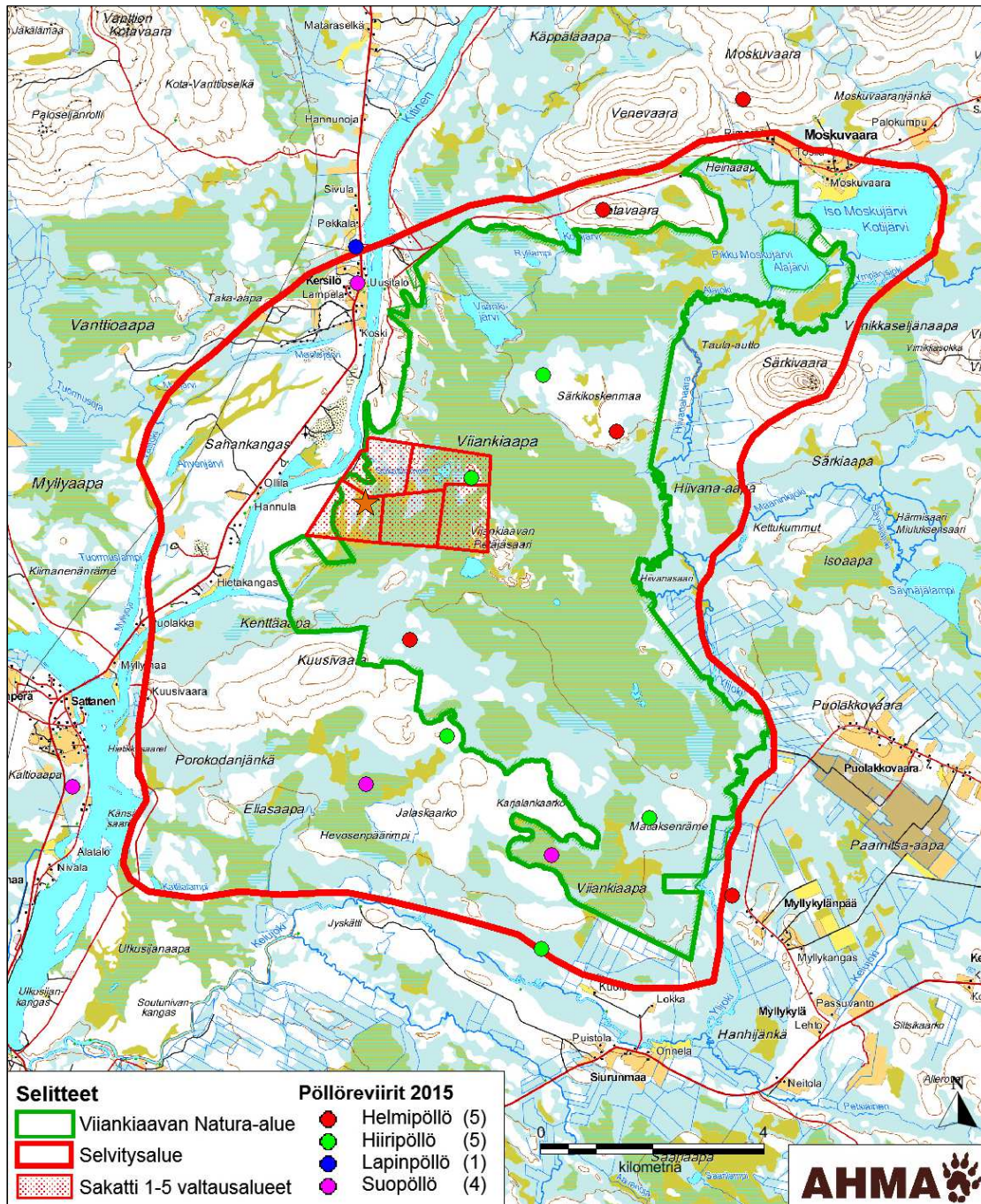

Kuva 2a ja 2b. Viiankiaavan linnustoselvitysalueella kuljetut kartoitusreitit sekä niitä ympäröivät 1 ja 2 kilometrin vyöhykkeet.

Työn tavoitteena oli havaita kaikki selvitysalueella olevat pöllöreviirit. Selvitysalueen ulkopuolella pöllöjä havainnointiin aluetta kiertäviltä teiltä 5-10 minuuttia kestäneinä pistekuunteluina. Itse selvitysalueella kartoitus tehtiin hiihtäen auringonlaskun ja auringon nousun välillä kahtena erillisenä kartoitusjaksona yhteensä kuuden yön aikana. Kaikkina kartoitusöinä vallitsi kartoitukselle ihanteellinen tyyni pakkaskeli.

3.2 Pöllökartoituksen tulokset Viiankiaavalla vuonna 2015

Viiankiaavan pöllökartoituksissa 21-29.4.2015 havaittiin yhteensä 15 pöllöyksilöä (kuva 3).

Kuva 3. Selvitysalueella havaitut pöllöreviirit vuonna 2015. Oranssi tähti kuvaa toukokuussa viitasammakkokartoitusten yhteydessä löydettyä hiiripöllön pesäpaikkaa Ruosteojalla.

Suopöllöjen osalta kartoitusjaksolla 21-29.4. tehdyt havainnot saattavat koskea osin samoja yksilöitä, mutta tästä ei saatu täyttä varmuutta. Kaikki havainnot suopöllöistä on tulkittu kuvassa 3 ja taulukossa 2 eri yksilöiksi. Suopöllöjä havaittiin vain jälkimmäisellä kartoitusjaksolla 25.–29.4. joten niiden on tulkittu olleen ensimmäisiä muutolta Sodankylän selvitysalueille saapuneita yksilöitä. Vaikka kahden suopöllön havaittiin jo aktiivisesti soidintaneen Hevosnpäänrimmellä ja Viiankiaavan lounaisessa osassa, ei niiden voida varmuudella sanoa vielä asettuneen varsinaisille pesimäreviireilleen huhtikuun lopussa. Kaksi muuta

suopöllöä havaittiin saalistamassa Sattasen kylän eteläpuolella, Kaltioaavalla ja Kersilön kylän pelloilla. Toukokuun lopussa 25-29.5 toteutettujen viitasammakkokartoitusten ja pesimälinnuston kartoituslaskentojen yhteydessä suopöllöjä havaittiin yhteensä 5 kappaletta. Neljä lintua, jotka tulkittiin kahdeksi pariksi, havaittiin Viiankilampien ympäristössä Viiankiaavan eteläosassa. Yksittäinen soidintava suopöllö havaittiin myös Särkikoskenmaan länsipuolella Viiankijärven eteläreunalla.

Ainoa havainto lapinpöllöstä tehtiin 24.4. Kersilön kylän pohjoispuolella, nelostien yli lentäneestä yksilöstä. Lintu suuntasi havaintopaikasta luoteeseen kohti Vanttioaapaa.

Hiiripöllöjä havaittiin 21-29.4 hiihtäen toteutetun pöllökartoituksen yhteydessä viisi soidintanutta yksilöä. Lisäksi toukokuun 21. päivä toteutetun viitasammakkokartoituksen yhteydessä biologi Sami Hamari löysi Sakatti 1-5 valtausalueen lounaisosasta aiemmin havaitsemattoman hiiripöllön pesäpaikan, jossa molemmat emot varoittelivat pesäpaikan ympärillä. Biologi Edward Kluen havaitsi linnuston kartoituslaskennassa saman hiiripöllöparin varoittavan pesäpaikallaan myös 27.5. Itse pesä oli tehty sammalesta ja oksista melko nuoreen mäntyyn.

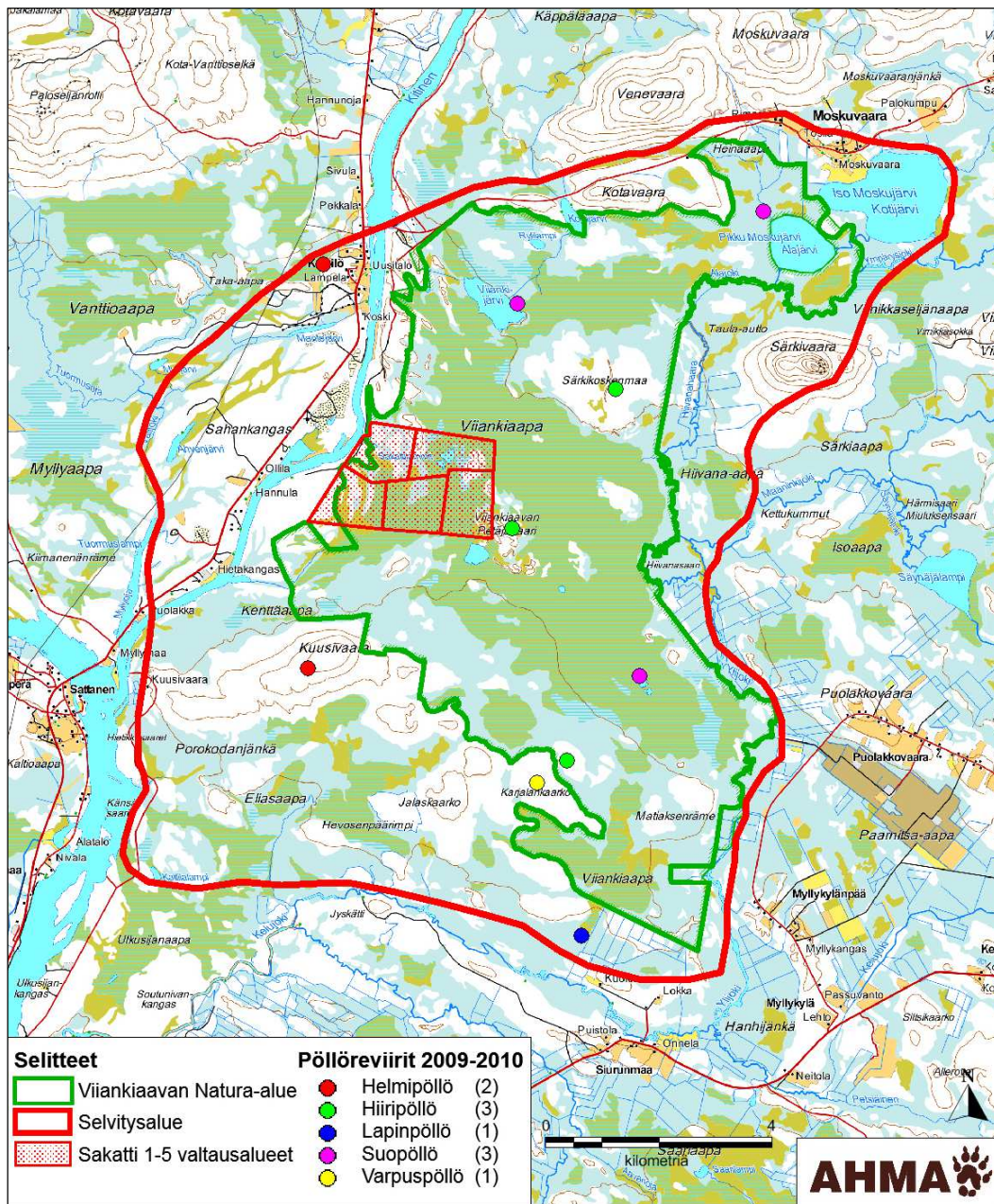
Helmipöllöjä havaittiin kartoituksissa yhteensä 5 yksilöä. Pöllöt olivat aktiivisesti äänessä vielä huhtikuun lopussa ja kaikki pöllöyksilöt havaittiin molempien kartoituskierrosten yhteydessä samoilta paikoiltaan.

Taulukko 2. Selvitysalueella havaitut pöllöreviirit vuonna 2015.

laji	reviirit	paikka
helmipöllö	5	Moskuvaara, Kotavaara, Särkikoskenmaa Kuusivaaran NE laide, Myllykylänpää
suopöllö	4 - 6	Kersilön kylä, Kaltioaapa, Hevosenpäärimpi, Viiankiaavan SW lahdeke, Viiankilammit, Särkikoskenmaan W puoli
hiiripöllö	6	Särkikoskenmaa, Sakattikumpu, Jalaskaarko, Kuokkanen, Matiaksenräme, Ruosteoja
lapinpöllö	1	Kersilön kylä (lintu nähty lennossa peltojen yllä)

3.3 Pöllökartoitusten tulokset Viiankiaavalla vuosina 2009–2010

Viiankiaavan linnustoselvitysalueelle suoritettiin pöllökartoituksia vuosina 2009–2010 yhteensä kolmena jaksona. Vuonna 2009 käynti ajoittui viikolle 15 ja vuonna 2010 pöllökartoitukset tehtiin viikoilla 13 ja 16. Yhteensä kuunteluja tehtiin 9 yönä ja käynneillä pystyttiin kattamaan koko selvitysalue. Lisäksi kesäaikaisissa laskennoissa löydettiin alueelta suopöllöjä. Selvitysalueella havaittiin yhteensä 5 pöllölajia (taulukko 3, kuva 4). Näistä runsain oli hiiripöllö (3 reviiriä), suopöllöjä ja helmipöllöjä havaittiin kahdella reviirillä ja varpus- ja lapinpöllöjä oli vain yhdellä reviirillä. Ravintotilanteen suhteen vuosi 2010 ei ollut huippuvuosi, mikä saattoi rajoittaa pöllöjen esiintymistä alueella.

Kuva 4. Selvitysalueella havaitut pöllöreviirit vuosina 2009-2010.

Taulukko 3. Selvitysalueen pöllöreviirit vuosina 2009-2010

laji	reviirit	paikka
hiiripöllö	3	Karjalankaarkko pohjoispuoli, Petäjäsaari, Särkikoskenmaa
suopöllö	3	Viiankilammit, Viianki järvi, Moskujärvet
helmipöllö	2	Kuusivaara, Kersilön pohjoisosat
varpuspöllö	1	Karjalankaarkko
lapinpöllö	1	Iinantovaara

4. TULOSTEN YHTEENVETO

Vuoden 2015 ennustetaan olevan Pohjois-Suomessa myyrien esiintymisen huippuvuosi, mikä näkyi myös pöllöjen runsautena kartoitusalueella. Erityisesti tämä näkyi korkeana huhuiluaktiivisuutena vielä huhtikuun lopussa kiivaimman soidinajan ollessa helmi-maaliskuussa. Runsaimpina lajeina vuonna 2015 havaittiin hiiripöllö (6 reviiriä) ja helmipöllö 5 (reviiriä). Suopöllöjen reviirien määrän arviointia vaikeuttaa suopöllöjen kannalta aikainen kartoitusajankohta. Kaikki suopöllöhavainnot koskevat soidin- tai saalistuslennossa nähtyjä lintuja. Suopöllöjen soidin oli kartoitusaikana huhtikuun lopussa vasta aluillaan ja toukokuussa havaitut yksilöt ovat todennäköisesti osittain samoja. Suopöllöjä arvioidaan pesivän Viiankiaavan linnustoselvitysalueella vuonna 2015 vähintään 4-6 paria.

Vertailtaessa vuosien 2009-2010 pöllöhavaintoja vuoteen 2015 havaitaan, että pöllöreviirit sijaitsevat pääpiirteissään samoilla alueilla molempina kartoitusvuosina. Reviirejä havaittiin kuitenkin määrällisesti enemmän vuoden 2015 kartoituksissa. Viiankiaavan Natura-alueella pöllöille suotuisia alueita olivat Petäjäsaaren, Sakattikummun, Matiaksenrämeen ja Särkikoskenmaan metsäsaarekkeet sekä Viiankiaapaa ympäröivät reunametsät melko tasaisesti. Avosualueella pesivän suopöllön pesäpaikoista ei tämän raportin valmistumisen aikana ollut vielä täyttä varmuutta. Myös niiden reviirimäärä on oletettavasti korkeampi kesällä 2015 kuin edellisen kartoituksen aikana havaittu kolme paria.

Vuoden 2015 pöllökartoitusten erityishuomio kiinnitettiin Sakatti 1-5 valtausalueelle Viiankiaavan länsireunalla. Valtausalueiden sisäpuolella havaittiin yksi varma hiiripöllön pesintä Ruosteojan läheltä ja toinen huhuileva yksilö Sakattikummulta. Oletettavasti valtausalueella siis sijaitsee kahden eri hiiripöllöparin reviirit.

VIITTEET

- Anon. 1977: Viltinventeringar vid Grimsö 1973-76. Preliminär rapport – Statens Naturvårdverket PM 805.
- Korpimäki, E. 1980: Pöllöjen esiintyminen ja pesintä Suomenselällä v. 1979. (Summary: The occurrence and breeding of owls in Suomenselkä in 1979). - Suomenselän linnut 15: 17-24.
- Korpimäki, E. 1984: Population dynamics of birds of prey in relation to fluctuations in small mammal populations in western Finland. – Ann. Zool. Fennici 21: 287-293.
- Lokki, J., Koskimies, P., Hautala, H., Neuvonen, V., Nikander, P. 2001: Suomen linnut CD-fakta. – [CD-ROM]. WSOY.
- Lundberg, A. 1978: Beståndsuppskattning av slaguggla och päruggla (Summary: Census methods for the ural owl *Strix uralensis* and the Tengmalm's owl *Aegolius funereus*). - Anser. Suppl. 3: 171-175.
- Metsäntutkimuslaitos 2014: Eteläisen Suomen myyrätilanne on laikuittainen. [Viitattu 7.5.2015]. <http://www.metla.fi/tiedotteet/2014/2014-11-06-myyrat.htm>
- Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. 2010: Suomen lajien uhanalaisuus 2010. Ympäristöministeriö. Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 685s.
- Saurola, P. (toim.) ym.1995: Suomen pöllöt. Kirjayhtymä Oy. Porvoo.
- Valkama, J., Vepsäläinen, V. & Lehtikoinen, A. 2011: Suomen III Lintuatlas. Luonnontieteellinen keskusmuseo ja Ympäristöministeriö. [Viitattu 7.5.2015]. Saatavissa: <<http://atlas3.lintuatlas.fi>>. ISBN 978-952-10-6918-5.
- Väisänen, R. A., Lammi, E. & Koskimies, P. 1998: Muuttuva pesimälinnusto. Otavan kirjapaino. Keuruu.
- Birdlife Suomi 2015: Lintudirektiivin liitteen I Suomessa säännöllisesti tavattavat lajit. [Viitattu 7.5.2015]. Saatavissa: <http://www.birdlife.fi/suojelu/lainsaadanto/lintudirektiivi-lajit.shtml>.